

Pytania i odpowiedzi

I. Pytanie: *Jakie są możliwe skutki rozporządzenia udziałem w nieruchomości należącej do spadku, która nie ma założonej księgi wieczystej?*

Odpowiedź: W razie wspólności majątku spadkowego, spadkobierca może za zgodą pozostałych spadkobierców rozporządzić udziałem w przedmiocie należącym do spadku. W braku zgody któregośkolwiek z pozostałych spadkobierców, rozporządzenie jest bezskuteczne o tyle, o ile naruszałoby uprawnienia przysługujące temu spadkobiercy na podstawie przepisów o dziale spadku (art. 1036 k.c.).

Rozporządzić nieruchomością wchodzącą w skład spadku mogą także wszyscy spadkobiercy legitymujący się prawomocnym postanowieniem o stwierdzeniu nabycia spadku oraz tytułem prawnym do spadkowej nieruchomości stanowiącej własność spadkodawcy.

Wątpliwości powstają zarówno w praktyce notarialnej, jak i sądowej, gdy dochodzi do rozporządzenia udziałem w nieruchomości spadkowej przez jednego ze spadkobierców bez zgody pozostałych, kiedy nieruchomość nie ma założonej księgi wieczystej, a nawet zbioru dokumentów.

W literaturze zwraca się uwagę na niejasny charakter prawny zgody pozostałych spadkobierców na rozporządzenie udziałem w poszczególnym przedmiocie spadkowym (w tym wypadku udziałem w nieruchomości). Dla rozważanej sprawy wystarczy podnieść, iż brak zgody współspadkobiercy (lub tylko niektórych spośród nich) na rozporządzenie przez spadkobiercę jego udziałem w nieruchomości należącej do spadku nie powoduje nieważ-

ności czynności prawnej o skutkach rozporządzających, lecz jedynie – i to w ograniczonym zakresie – następującą *ex lege* względną bezskuteczność rozporządzenia wobec tych spadkobierców, którzy zgody nie wyrazili. Rozporządzenie to jest bowiem bezskuteczne o tyle, o ile naruszałoby uprawnienia przysługujące współspadkobiercy, który zgody nie wyraził, na podstawie przepisów o dziale spadku (art. 1036 zd. 2 k.c.)¹. Oznacza to, że nabywca udziału w nieruchomości spadkowej uzyskuje przymiot współwłaściciela, nawet jeżeli zbycie nastąpiło bez zgody któregośkolwiek spadkobiercy. W związku z tym, przed działem spadku przysługują mu uprawnienia wyływające ze współwłasności².

Ogromna w tym względzie jest rola notariusza w realizacji obowiązku wyjaśniająco-doradczego względem stron mających zawrzeć stosowną umowę w formie aktu notarialnego o skutkach rozporządzających. Zakładamy, że spadkobierca legitymuje się dowodem własności nieruchomości spadkowej oraz prawomocnym postanowieniem o stwierdzenie nabycia spadku.

W odróżnieniu od nabycia nieruchomości w drodze odpłatnej czynności prawnej od zbywcy ujawnionego w księdze wieczystej, wskazuje się, iż przy nabyciu pozaksięgowym, nabywcę nie chroni rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych. Dlatego też wymogi bezpieczeństwa obrotu, a przede wszystkim ochrona nabywcy wymagają uprzedniego założenia księgi wieczystej. Tymczasem ujemne skutki nabycia udziału w nieruchomości należącej do spadku bez zgody pozostałych spadkobierców dotkną nabywcę także wtedy, gdy prawa zbywcy zostały ujawnione w księdze wieczystej na podstawie prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku. Rękojmia wiary publicznej ksiąg wieczystych nie może chronić nabywcy w sytuacji, gdy w treści wpisu w księdze wieczystej wskazana jest jako podstawa jego dokonania – postanowienie o stwierdzeniu nabycia spadku³.

¹ Zob. np. Cz. Ta b ę c k i, *Nabycie udziału spadkowego w oznaczonej rzeczy (nieruchomości)*, PN 1948, nr 1, s. 40 i nast.; S. B r e y e r, *Sprzedaż udziału w nieruchomości spadkowej*, PN 1948, nr 2-3, s. 158 i nast.; E. D r o z d, [w:] *System prawa cywilnego*, Ossolineum 1986, t. IV, s. 439 i nast.; M. P a z d a n, *Kodeks cywilny. Komentarz* pod. red. K. Pietrzykowskiego, Warszawa 1998, t. II, s. 926-927 i cyt. tam dalsza literatura.

² E. D r o z d, [w:] *System...*, s. 442. Nie może jednak wnosić o zniesienie współwłasności. Dyskusyjne jest natomiast, czy może składać wniosek o dział spadku; por. M. P a z d a n, [w:] *Komentarz...*, s. 927, ale problem ten pozostaje poza zasięgiem niniejszych rozważań.

³ Tak np. E. D r o z d, [w:] *System...*, s. 442; M. P a z d a n, [w:] *Komentarz...*, s. 926 i 927.

Najbardziej przekonująco problem ten ujął J. Gwiazdomorski, stwierdzając, iż „jeżeli nabywca wie lub powinien wiedzieć, że stosunek współuprawnienia (w szczególności współwłasności) powstał na podstawie dziedziczenia, trzeba przyjąć, że nabywca jest w złej wierze, ponieważ powinien liczyć się z możliwością powstania skutków z art. 58 pr. spadk.”⁴ (obecnie art. 1036 k.c.). Oznacza to, że przepis art. 1036 k.c. należy rozumieć pod względem materialnoprawnym, jak i wieczystoksięgowym w ten sposób, iż dokonane przed działem spadku przez poszczególnych współspadkobierców rozporządzenie udziałem w poszczególnych przedmiotach spadkowych są wobec współspadkobierców bezskuteczne w tym znaczeniu, że dział spadku można przeprowadzić w ten sposób, jakby rozporządzeń tych nie było⁵.

Obowiązkiem notariusza jest zwrócić uwagę na skutki dokonanego rozporządzenia bez względu na założoną księgę wieczystą dla nieruchomości spadkowej. Chodzi o uświadomienie stronom umowy, iż przed działem spadku prawa poszczególnych spadkobierców nie są wystarczające dla celów obrotu prawnego – konkretne, a celem i istotą działu spadku jest nie tylko uregulowanie gospodarcze spadku, ale i prawne, tj. doprowadzenie do wyjaśnienia, kto ewentualnie i w jakich częściach będzie właścicielem poszczególnych przedmiotów wchodzących w skład spadku⁶. Nie zawsze wskazane obowiązki notariusza znajdują właściwe odzwierciedlenie w sporządzonym akcie notarialnym. Także w praktyce wieczystoksięgowej można spotkać niezrozumienie dla dokonanego rozporządzenia udziałem w nieruchomości spadkowej przy dokonaniu pierwszego wpisu (art. 626⁸ § 4 k.p.c.).

⁴ J. G w i a z d o m o r s k i, *Prawo spadkowe*, Warszawa 1959, s. 218.

⁵ J. G w i a z d o m o r s k i, *iw.*, s. 217. Jako odosobniony należy uważać pogląd S. B r e y e r a, *Sprzedaż udziału...*, s. 162-163, iż nabywcę udziału w nieruchomości chroni rękojmią wiary publicznej ksiąg wieczystych, jeżeli wpis w częściach ułamkowych nastąpił na podstawie prawomocnego postanowienia o stwierdzenie nabycia spadku, a rękojmię tę może wyłączyć dopiero wpis ostrzeżenia o toczącym się postępowaniu o dział spadku. Autor uważał, iż stwierdzenie praw do spadku nie było oczywiście tytułem wadliwym, wykluczającym dobrą wiarę nabywcy, o ile w księdze wieczystej nie został dokonany wpis ostrzeżenia o postępowaniu działowym lub z tytułu zabezpieczenia wykonania zapisu (s. 163).

⁶ Tak orzeczenie SN z dnia 5 czerwca 1951 r. C 320/51, cyt. za J. G w i a z d o m o r s k i m, *Prawo spadkowe...*, s. 218.

Brak zgody współspadkobierców dla zawarcia umowy zbycia udziału w nieruchomości nie jest okolicznością uzasadniającą odmowę sporządzenia aktu notarialnego. Nie jest to bowiem czynność sprzeczna z prawem (art. 81 pr. o not.). Zamiar stron zawarcia takiej umowy, przy właściwym wykonaniu obowiązku z art. 80 § 2 i 3 pr. o not., nakłada na notariusza obowiązek uczynienia w treści aktu stwierdzenia, które wynika z przepisu art. 1036 k.c. Chodzi przecież o zawarcie umowy o skutkach rozporządzających. Notariusz powinien stronom umowy zwrócić uwagę, iż przepis art. 1036 k.c. nie dotyczy czynności prawnych zobowiązujących do rozporządzenia udziałem⁷ „pod warunkiem”, że pozostali spadkobiercy wyrażą zgodę na zawartą umowę. Podkreślmy to jeszcze raz, brak omawianej zgody nie ma wpływu na ważność i skuteczność dokonanego rozporządzenia, jeżeli chodzi o sytuację prawną nabywcy. W wyniku zawartej umowy nabywca uzyskuje przymiot współwłaściciela⁸. Bezskuteczność względna (przy braku zgody z art. 1036 k.c.) nie ma żadnego wpływu na zaniechanie obowiązku sporządzenia przez notariusza wniosku wieczystoksięgowego, zawartego w sporządzonym akcie notarialnym (art. 92 § 4 pr. o not. w zw. z art. 626⁴ i art. 626⁸ § 4 k.p.c.). Wniosek wraz z wypisem aktu notarialnego nie może również stanowić przeszkody do dokonania pierwszego wpisu w księdze wieczystej na rzecz nabywcy udziału (§ 31 pkt 8 rozp. wyk. z dnia 17 września 2001 r.). Z tych względów nie można podzielić praktyki niektórych notariuszy, którzy z uwagi na brak zgody współspadkobierców wymaganej w art. 1036 k.c. pomijają w sporządzonym akcie notarialnym zawarcie wniosku o założenie księgi wieczystej „do chwili wyrażenia wspomnianej zgody”, motywując swoje stanowisko względną bezskutecznością zawartej umowy. Nieuzasadniona jest także praktyka tych sądów wieczystoksięgowych, które brak wymaganej zgody traktują jako przeszkodę do dokonania wpisu prawa na rzecz nabywcy jako współwłaściciela. Przy ponownym złożeniu wniosku błędnie wnioskodawca dołącza „zgodę” współspadkobiercy na dokonane rozporządzenie w postaci dokumentu prywatnego (zwykłego pisma). Oświadczenie współspadkobiercy o wyrażeniu zgody na rozporządzenie nie może uzyskać także notarialnego poświadczenia podpisu (art. 96 pkt 1 pr. o not.), ponieważ nie chodzi w tym wypadku

⁷ E. D r o z d, [w:] *System prawa cywilnego...*, s. 440.

⁸ E. D r o z d, jw., s. 442.

o dokument w rozumieniu art. 31 u.k.w.h. Zgoda co do zachowania wymogów formalnych dla ważności rozporządzenia wymaga zachowania formy aktu notarialnego (art. 63 § 2 k.c.). Zgoda pozostałych spadkobierców w rozporządzeniu udziałem w nieruchomości należącej do spadku (art. 1036 zd. 1 w zw. z art. 63 § 2 k.c.) ma znaczenie przy ocenie dokonanego rozporządzenia o tyle, o ile rozporządzenie to naruszałoby uprawnienia przysługujące spadkobiercom w razie działu spadku (zd. 2 art. 1036 k.c.)⁹. Oznacza to, że powyższa ocena nie jest objęta kognicją sądu w postępowaniu przy zakładaniu księgi wieczystej i dokonaniu pierwszego wpisu (§ 10 ust. 2 rozp. wyk. z 2001 r.).

* * *

II. Pytanie: *Czy Agencji Mienia Wojskowego przysługuje apelacja od dokonanego – zgodnie z wnioskiem – wykreślenia w dziale drugim księgi wieczystej dotychczasowego zarządu nieruchomością stanowiącą własność Skarbu Państwa i domaganie się „zmiany wpisu w tym dziale księgi wieczystej przez ujawnienie w miejsce wykreślonego zarządu – Agencji Mienia Wojskowego” w sytuacji, gdy sąd wieczystoksięgowy prawomocnym postanowieniem uprzednio oddalił wniosek Agencji w tej części wobec nie-dołączenia do wniosku wymaganego dokumentu uzasadniającego dokonanie takiego wpisu? Do apelacji Agencja nadal nie dołączyła wymaganego dokumentu w celu dokonania na jej rzecz wpisu co do wykonywania praw Skarbu Państwa.*

Odpowiedź: Stan faktyczny sprawy przedstawiał się następująco. Agencja Mienia Wojskowego we wniosku z dnia 5 grudnia 2000 r. żądała dokonania w dziale drugim księgi wieczystej „wygaśnięcia” zarządu Ministra Obrony Narodowej na podstawie dołączonej do wniosku decyzji administracyjnej, wydanej przez Prezydenta miasta L. na podstawie art. 6 oraz art. 19 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz.U. Nr 90, poz. 405 ze zm.). W powyższym wniosku zawarte zostało także żądanie ujawnienia w tymże dziale księgi wieczystej Agencji

⁹ E.Drozd, jw., s. 441.

Mienia Wojskowego w miejsce dotychczasowego zarządu sprawowanego przez MON. Co do tej części żądania wnioskodawca nie dołączył żadnego dokumentu, na podstawie którego miałby zostać dokonany żądany wpis na rzecz Agencji.

Sąd wieczystoksięgowy, rozpoznając przedmiotowy wniosek, uwzględnił żądanie co do wykreślenia zarządu MON na podstawie wspomnianej decyzji administracyjnej. Jednocześnie sąd w trybie przepisu art. 48 ust. 2 u.k.s.w.h. (obecnie uchylonego – o czym niżej) wezwał wnioskodawcę o usunięcie przeszkody do wpisu Agencji Mienia Wojskowego przez dołączenie stosownego dokumentu (protokołu zdawczo-odbiorczego) „z przekazania” mienia Skarbu Państwa tejże Agencji w wyznaczonym przez sąd terminie pod rygorem odmowy wpisu. Po bezskutecznym upływie terminu sądowego, sąd wydał postanowienie o odmowie wpisu Agencji jako uzupełnienie dotychczasowego wpisu w dziale drugim księgi wieczystej, ujawniającym Skarb Państwa jako właściciela nieruchomości. Postanowienia tego wnioskodawca nie zaskarżył, przeto stało się prawomocne. Nie bacząc na prawomocność powyższego postanowienia, po doręczeniu zawiadomienia o dokonanych wykreśleniach zarządu MON – wnioskodawca złożył apelację „od wpisu w dziale drugim księgi wieczystej”, domagając się jego zmiany przez „wpisanie w miejsce dotychczasowego zarządu, Agencji Mienia Wojskowego”.

W związku z powyższym należy stwierdzić, co następuje.

Z mocy przepisu art. 5 ust. 3 ustawy z dnia 30 maja 1996 r. o gospodarowaniu niektórymi składnikami mienia Skarbu Państwa oraz o Agencji Mienia Wojskowego (Dz.U. Nr 90, poz. 405 ze zm.), która weszła w życie z dniem 26 sierpnia 1996 r., Agencja Mienia Wojskowego (zwana dalej Agencją) jest państwową osobą prawną. Zgodnie z art. 6 cyt. ustawy, Skarb Państwa powierza Agencji wykonywanie prawa własności i innych praw rzeczowych na jego rzecz w stosunku do mienia wskazanego w art. 2 tej ustawy, które obejmują wszelkie prawa majątkowe przekazane Agencji na zasadach i w trybie objętym ustawą.

Przekazanie mienia, o którym mowa w art. 2 wspomnianej ustawy, następuje w formie protokołu zdawczo-odbiorczego z dniem jego podpisania (art. 19 ust. 1 ustawy).

W świetle przytoczonych uregulowań, Agencja jako państwowa osoba prawna, której nabycie osobowości nastąpiło z mocy ustawy, jest instytucją

powierniczą w stosunku do Skarbu Państwa jako właściciela mienia, w tym wypadku nieruchomości, dla której założona jest księga wieczysta z ujawnieniem jako właściciela Skarbu Państwa. „Przekazanie mienia” Agencji w trybie i na podstawie art. 19 ust. 1 cyt. ustawy następuje w postaci dokumentu stanowiącego protokół zdawczo-odbiorczy. Protokół ten sprawia, iż po „przekazaniu mienia” Agencja staje się ujawnionym podmiotem prawa cywilnego do gospodarowania tym mieniem (art. 23 ust. 1 cyt. ustawy). Zgodnie z tą ustawą, przez gospodarowanie mieniem rozumie się między innymi zawarcie umowy sprzedaży, zamiany lub oddania gruntu w użytkowanie wieczyste (pkt 1 ust. 1 art. 23), a więc Agencja uprawniona jest do zawierania czynności prawnych o charakterze rozporządzającym. Zasada pewności obrotu cywilnoprawnego wymaga przeto, aby w dziale drugim księgi wieczystej ujawnić Agencję jako „osobę prawną, której powierzono wykonywanie praw Skarbu Państwa” (§ 41 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów – Dz.U. Nr 122, poz. 1122, cyt. dalej jako roz. wyk. z 2001 r.). Oznacza to, że Agencja ma legitymację czynną żądania nie tylko wykreślenia („wygaśnięcia”) dotychczasowego zarządu MON na podstawie decyzji administracyjnej, podjętej w trybie art. 19 ust. 3 cyt. ustawy, ale także do uzupełnienia wpisu ujawniającego jako właściciela Skarb Państwa przez dodanie „Agencja Mienia Wojskowego”. Nie jest to bowiem wpis samodzielny, uprawniający podmiot, o którym mowa w cyt. § 41 rozp. wyk. z 2001 r., do ujawnienia swoich praw podlegających wpisaniu w dziale drugim księgi wieczystej (por. § 38 cyt. rozp.), ale mający na celu uszczegółowienie podmiotów uprawnionych, którym powierzono wykonywanie praw Skarbu Państwa. Przez „wykonywanie praw” Skarbu Państwa należy rozumieć tylko takie prawa, jakie wyraźnie przewiduje dla Agencji cyt. ustawa z dnia 30 maja 1996 r.

Z przedstawionego stanu faktycznego wynika, że wniosek Agencji wpłynął do sądu wieczystoksięgowego w dniu 5 grudnia 2000 r., zaś rozpoznanie tego wniosku nastąpiło po dniu 23 września 2001 r., tj. po wejściu w życie ustawy z dnia 11 maja 2001 r. o zmianie ustawy o księgach wieczystych i hipotece, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy – Prawo o notariacie (Dz.U. Nr 63, poz. 635 – art. 8).

W zakresie uregulowań intertemporalnych z przepisu art. 5 cyt. ustawy z 2001 r. wynika, iż co do wniosków złożonych przed dniem 23 września 2001 r. tylko w zakresie kosztów sądowych stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, iż od dnia 23 września 2001 r. kognicję sądu wieczystoksięgowego wyznaczają przepisy prawa w brzmieniu obowiązującym po tej dacie. W rozważanej kwestii przepis art. 626⁸ § 2 k.p.c. nie czyni zmian w stosunku do poprzedniego uregulowania, wskazanego w art. 46 u.k.w.h. Także przepis § 10 ust. 1 pkt 3 rozp. wyk. z 2001 r. stanowi, iż wpis między innymi powinien zawierać dane o podstawie wpisu (rodzaj, datę i numer lub sygnaturę dokumentu, przedmiot sprawy oraz nazwę i siedzibę organu, który wydał ten dokument).

Wskazane wymogi nakazują dokonać oceny przedłożonych przez Agencję dokumentów lub ich brak w zakresie rozpoznania wniosku. Treść wniosku zawierała dwa żądania:

1) wykreślenia dotychczasowego zarządu co do nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa oraz

2) wpisania Agencji jako osoby prawnej, której powierzono wykonywanie praw Skarbu Państwa. Żądania te wyznaczają zakres kognicji sądu co do rozpoznania wniosku.

Nie ulega żadnej wątpliwości żądanie wykreślenia zarządu MON. Zgodnie z dołączoną do wniosku decyzją administracyjną, rejonowy organ rządowej administracji ogólnej stwierdził „wygaśnięcie” zarządu jednostki organizacyjnej resortu obrony narodowej w stosunku do przekazanej nieruchomości z dniem podpisania protokołu zdawczo-odbiorczego (art. 19 ust. 1 i 3 ustawy z 1996 r.). Omawiana decyzja administracyjna czyni zadość wymogom przepisów art. 626⁸ § 2 k.p.c. w zw. z § 10 ust. 1 pkt 3 rozp. wyk. z 2001 r.

Natomiast żądanie wpisu w księdze wieczystej Agencji jako podmiotu, któremu powierzono wykonywanie praw Skarbu Państwa co do nieruchomości stanowiącej własność tegoż Skarbu Państwa (art. 41 ust. 1 pkt 1 rozp. wyk. z 2001 r.), nie zostało przez sąd uwzględnione. Wnioskodawca nie dołączył bowiem do wniosku protokołu zdawczo-odbiorczego, dokumentującego przekazanie Agencji mienia (w tym wypadku nieruchomości objętej powyższą księgą wieczystą), czego wymaga przepis art. 19 ust. 1 ustawy z 1996 r. Stosownie do tego uregulowania „przekazanie Agencji mienia następuje w formie protokołu zdawczo-odbiorczego z dniem jego podpisa-

nia”. Co do tego żądania sąd postanowieniem wydanym na posiedzeniu niejawnym odmówił dokonania wpisu Agencji (art. 626⁹ k.p.c. mówi o oddaleniu wniosku o wpis, jeżeli istnieją przeszkody do jego dokonania). Właśnie jako przeszkodę sąd rejonowy uznał niedołączenie do wniosku wspomnianego protokołu zdawczo-odbiorczego. Postanowienie to stało się prawomocne.

Wprawdzie żaden przepis ustawy z 1996 r. nie odnosi się wprost do podstawy wpisu Agencji jako państwowej osoby prawnej (art. 41 ust. 1 pkt 1 rozp. wyk. z 2001 r.), której Minister Obrony Narodowej (albo z jego upoważnienia inny organ państwowy) przekazał do zagospodarowania mienie Skarbu Państwa (art. 18 ust. 1 ustawy z 1996 r.). Nie powinno jednak ulegać wątpliwości, iż przekazanie tego mienia odbywa się wyłącznie „w formie” protokołu zdawczo-odbiorczego z dniem jego podpisania. Jest to zatem jedyny dowód (dokument), na podstawie którego Agencja może wykazać, iż powierzono jej wykonywanie praw Skarbu Państwa, o których mowa w art. 6 ustawy z 1996 r. Oznacza to, iż ujawnienie tego prawa w dziale drugim księgi wieczystej dla nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa na rzecz Agencji następuje na podstawie protokołu zdawczo-odbiorczego (art. 19 ust. 1 ustawy z 1996 r. w zw. z art. 626⁸ § 2 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 3 oraz 41 ust. 1 pkt 1 rozp. wyk. z 2001 r.). Brak dołączenia takiego protokołu do wniosku Agencji należy uznać w świetle przepisu art. 626⁹ k.p.c. za przeszkodę do dokonania wpisu i wnioszek oddalić. Stanowisko sądu rejonowego należy zatem uznać za trafne.

Na tle stanu faktycznego, wynikającego z pytania, pojawia się nadto problem proceduralny. Wniosek o wpis Agencji został prawomocnie oddalony (art. 626⁹ k.p.c.). Apelację Agencji, której wniosek żąda „zmiany” w dziale drugim księgi wieczystej, ujawniającym wykreślenie zarządu i „w miejsce wykreślenia wpisania Agencji”, należałoby odrzucić (art. 393⁵ k.p.c.) jako „z innych przyczyn niedopuszczalną”. Nie można bowiem w trybie apelacyjnym żądać zmiany wpisu (a ściślej wykreślenia zarządu) oraz „wpisania w to miejsce Agencji” (por. § 41 ust. 1 pkt 1 rozp. wyk. z 2001 r.) z następujących przyczyn: po pierwsze – wniosek co do wykreślenia zarządu został w całości uwzględniony, więc brak podstaw do „jego zmiany”; po drugie – żądanie wpisu Agencji, której miało być powierzone wykonywanie praw Skarbu Państwa (przekazanie mienia w zagospodarowanie, w rozumieniu przepisów art. 6 w zw. z art. 23 ustawy z 1996 r.), w chwili

rozpoznania apelacji zostało prawomocnie oddalone uprzednio wydanym postanowieniem sądu. Uwzględnienie takiego wniosku wymagałoby złożenia przez Agencję nowego wniosku wraz z dołączonym doń protokołem zdawczo-odbiorczym co do przekazania mienia Skarbu Państwa (w tym nieruchomości) na rzecz Agencji Mienia Wojskowego.

Aleksander Oleszko